

ACTUALITAT JURISPRUDENCIAL.

Continua la conflictivitat: IPC real vs. IPC previst.

Ara li ha tocat al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya pronunciar-se respecte del caràcter jurídic i la interpretació i significació quantitativa recollida en una clàusula de revisió salarial prevista en un conveni col·lectiu.

Concretament ens referim a les Sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Sala Social), de 9 de juny de 2009 i posteriorment, la de 8 de juliol.

La primera d'elles, situa la naturalesa jurídica d'un conveni col·lectiu en tal que expressió del dret a la negociació col·lectiva reconegut als representants dels treballadors i empresaris, la qual cosa acaba constituint una font de regulació de les condicions de treball tenint reconegut el caràcter vinculant.

Continua dient que en el supòsit que es jutja, es tracta de valorar un concepte variable i aliè, tenint en compte que no podem acudir a cap previsió expressa ni a cap precedent, donat que és molt diferent la realitat econòmic-social que actualment existeix.

Remet el seu argument amb la citació d'una Sentència del Tribunal Suprem de 8 de febrer de 1995, la qual deia literalment que no pot considerar-se "*'previsión oficial del IPC' el contenido de una declaración en entrevista periodística; y en particular, como ocurre en el caso, cuando ésta no coincide con lo expresado en documentos o publicaciones de los organismos públicos competentes. El carácter oficial de tal previsión sólo puede venir dado - sigue diciendo la sentencia recurrida- o bien por la publicación en el Boletín Oficial del Estado, o bien por la inclusión del dato del IPC previsto en un documento oficial, sea la documentación oficial que acompaña a la presentación de los Presupuestos Generales del Estado, sea cualquier otro documento o informe de las autoridades responsables de la política económica del Gobierno*".

Conclou doncs, exonerant l'empresa de qualsevol responsabilitat.

No obstant, a la segona de les sentències citades, l'argumentació varia i pren com a argument el mateix que en la ja comentada Sentència de

l'Audiència Nacional, de 10 de juliol de 2009, la qual ja vam comentar a l'Infov@llbé del mes d'octubre de 2009.

Per tant, restarem a l'espera de nous pronunciaments per esbrinar el criteri definitiu que pren el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Us anirem informant rigorosament en notes informatives o Infov@llbé posteriors.

Contracte temporal i salaris de tramitació.

Una recent sentència del Tribunal Suprem, de 23 de juliol de 2009, dictada en unificació de doctrina, determina que en els casos on es produeix un acomiadament d'un treballador contractat mitjançant la modalitat de contracte temporal i el qual hagi estat declarat improcedent, tots els salaris de tramitació que poguessin derivar-se quedaran limitats exclusivament a la data en què el contracte temporal havia d'haver finalitzat, i no fins la data en la que es notifica la sentència (sempre i quan aquesta es dicti quan ja hagi finalitzat el contracte).

El per què d'aquesta limitació s'argumenta en el sentit de què en el supòsit d'un contracte temporal extingit prèviament a què es dicti resolució valorant la improcedència o no d'aquesta extinció, ja no existeix l'opció a readmetre o indemnitzar, sinó que únicament cabrà l'opció a la indemnització com sigui que el vincle contractual ja està trencat.

ACTUALITAT JURÍDICA.

Indemnització per ERO, exempta de tributació.

El passat dia 12 de novembre de 2009, la Comissió d'Economia del Congrés dels Diputats va aprovar una esmena al Projecte de Llei de Foment de l'Ocupació que, probablement entri en vigor el proper dia 1 de gener de 2010, la qual permet que les indemnitzacions derivades d'un Expedient de Regulació d'Ocupació estiguin exemptes de tributar en l'Impost de la Renda de les Persones Físiques (IRPF).

Les condicions seran que aquestes no sobrepassin el límit de 45 dies per any amb un màxim de 42 mensualitats, quan amb la legislació actual aquests topalls se situen en 20 dies per any amb un màxim de 12 mensualitats. Per tant, ara mateix, tot el que sobrepassa d'aquests límits ha de tributar, la qual cosa variarà amb la nova mesura.

Coordinació dels sistemes de Seguretat Social.

El Consell de la Unió Europea i el Parlament Europeu han aprovat dos Reglaments, el 987/2009 i 988/2009, els quals tenen com objectiu adoptar allò previst en el Reglament 883/2004, sobre coordinació dels sistemes de seguretat

social. El que es busca amb l'aprovació dels dos reglaments referenciats és assolir una organització i cooperació eficaç en el sí de les institucions de la seguretat social, sent un factor essencial la cobertura dels ciutadans europeus.

Discriminació laboral.

Un total del 16% dels europeus creu que en al llarg de l'any passat va patir algun tipus de discriminació, segons una enquesta d'opinió publicada per la Comissió Europea el dia 9 de novembre de 2009. Una altra dada que destaca és que un 64% dels europeus està certament preocupat per un possible augment de la discriminació en relació a l'edat en el mercat de treball, degut a la situació de crisi global.

ACTUALITAT NORMATIVA.

Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

El 24 de novembre de 2009 s'ha publicat al BOE la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, coneguda com a "**Llei Paraigües**".

Aquesta llei incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior, i estableix els principis generals que ha de regir la regulació actual i futura de les activitats de serveis en l'àmbit de la UE, com ara:

- Llibertat d'establiment i lliure prestació de serveis.
- Eliminació d'obstacles (procediments i tràmits innecessaris) que restringeixen injustificadament l'accés a la lliure prestació de serveis.
- Eliminació de control previ i autorització de l'Administració (excepte en per raons d'interès general).
- Simplificació de procediments i reducció de càrregues administratives pels prestadors de serveis (finestreta única).
- Obligació d'actuació transparent dels prestadors de serveis.

La importància d'aquesta llei rau, no tant en l'establiment d'aquests principis generals, sinó que en aplicació de la seva Disposició Addicional cinquena, permetrà l'aprovació d'una llei que modificarà la normativa estatal de rang legal (l'anomenada **Llei Omnibus**), afectant amb gran transcendència a un gran nombre de lleis vigents.

*Llei 19/2009, de 23 de novembre, de mesures de foment i agilització
_____processal del lloguer i de l'eficiència energètica dels edificis.*

El 24 de novembre de 2009 s'ha publicat al BOE la Llei 19/2009, de mesures de foment i agilització processal del lloguer i de l'eficiència energètica dels edificis.

Es modifica la Llei d'Arrendaments Urbans per ampliar els supòsits en que **no procedeix la pròrroga obligatòria** del contracte de lloguer d'habitatge fins a cinc anys, incloent (a més de quan el propietari necessita la vivenda per a ell) aquells casos en que el propietari necessiti ocupar la vivenda pels seus **familiars de primer grau** de consanguinitat o adopció (pares o fills) o pel seu **cònjuge** en casos de sentència ferma de divorci o nul·litat matrimonial, sempre i quan aquesta circumstància s'hagi fet constar expressament en el contracte.

També es modifica la Llei d'Enjudiciament Civil, per millorar i agilitar el processos de desnonament. Les modificacions més rellevants, que amb caràcter general s'aplicaran als procediments iniciats amb posterioritat al 24 de desembre de 2.009, són les següents:

- En cas **d'assentiment** de l'arrendatari a una demanda per desnonament (ja sigui per falta de pagament o per expiració del termini legal o contractual), l'incompliment del termini de desallotjament fixat permetrà dur a terme el llançament **sense més tràmit** el dia i hora fixats en la resolució judicial.
- Es faculta al **Secretari judicial** (en comptes del Jutge) per a que posi fi al procediment de desnonament en cas que, abans de la celebració del judici, l'arrendatari pagui o posi a disposició del propietari els imports deguts. L'arrendatari no podrà evitar el judici amb aquesta acció si **un mes** abans de la presentació de la demanda (en comptes dels dos mesos de la Llei anterior) hagués desatès el requeriment de pagament. Les **costes** del procediment correspondran a l'arrendatari. També podrà el Secretari judicial declarar executada la sentència si s'entrega al demandant la possessió efectiva de la finca abans de la data fixada pel llançament.
- La manca de designa d'advocat i procurador d'ofici **no suspèn** la celebració dels judicis de desnonament, si el demandat ha efectuat la sol·licitud d'assistència jurídica gratuïta amb posterioritat als tres dies següents a la notificació de la demanda.
- Si les parts no han acordat assenyalar en el contracte de lloguer un **domicili a efectes de notificacions**, aquest serà el de la vivenda o local arrendat o, en cas de persona jurídica, es podrà designar el de qualsevol persona que aparegui com a administrador, gerent o apoderat. Intentada la comunicació sense poder-se practicar, es procedirà a la citació al tauler

d'anuncis de l'oficina judicial. La sentència també es notificarà per aquest procediment.

- Si el demandant així ho sol·licita expressament, la sentència que posi fi als procediments de desnonament inclourà la condemna a satisfer les **rendes futures** que es meritin fins a la possessió efectiva de la finca.
- S'amplia l'àmbit del **judici verbal** (de tramitació més senzilla i ràpida) per a que el propietari pugui acudir a aquest procediment per reclamar rendes derivades del lloguer sense necessitat d'acumular-ho a un procés de desnonament. Igualment, en cas que la reclamació de rendes s'iniciï mitjançant un procediment monitori i es formuli oposició, l'assumpte es resoldrà pels tràmits del judici verbal, amb independència de quina sigui la quantia.
- Es permeten acumular les accions contra el fiador o avalador solidari previ requeriment de pagament no satisfet.
- La sol·licitud d'execució de la sentència en la demanda de desnonament serà suficient per l'execució directa de la sentència sense necessitat de més tràmits per procedir al llançament i sense necessitat d'aplicar cap termini d'espera.

Ordre 511/2009, de 10 de novembre, per la qual s'estableix el calendari de _____ festes locals a Catalunya per a l'any 2010.

L'esmentada Ordre fixa en un article únic el calendari laboral de festes de caràcter local per a l'any 2010 a la Comunitat Autònoma de Catalunya, distribuïdes per comarques.

Per la seva importància, Bufet Vallbé ha anat publicant diverses notes normatives al llarg d'aquest mes. Per aquest motiu ens remetem a les mateixes a l'hora de completar aquesta secció.

ELS PROFESSIONALS DE BUFET VALLBÉ, AQUEST MES A...

- "ACTES PREVIS A LA VIA JUDICIAL: LA CONCILIACIÓ PRÈVIA I LA RECLAMACIÓ PRÈVIA A LA VIA JUDICIAL". Participació del **Daniel Cubero** a la sessió organitzada per l'ICAB. (27/11/2009)
- "ENTREVISTA AMB EL SUBDIRECTOR DE JUBILACIÓ, MORT I SUPERVIVÈNCIA I CONVENIS INTERNACIONALS DE LA DIRECCIÓ PROVINCIAL DE L'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL". Com a interlocutors van comparèixer l'**Elisabeth Navarro** i l'**Alda Mumbrú**, a tenor de la primera entrevista que es va mantenir amb el Sr. Rafael Laraña (publicada en data 21/05/2009). L'objectiu era verificar la situació actual i conèixer si hi havia alguna situació que hagués patit algun canvi significatiu.

Nota informativa: l'objectiu d'aquest butlletí és simplement informar d'aquelles novetats que creiem d'interès. En cap cas pretén ser una via d'assessorament legal. Si necessiteu qualsevol dubte i/o aclariment sobre el contingut d'aquest butlletí no dubteu en posar-vos en contacte amb els professionals del despatx.